

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.I.32/2023/9.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2023. augusztus 31. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntető ügyben a Szombathelyi Törvényszék 2023. február 10. napján kihirdetett 15.B.11/2022/41. számú **ítéletét megváltoztatja,**

Terhelt2 II. r. vádlottal szemben 1.050.000,- (egymillió-ötvenezer) Ft erejéig rendel el vagyonekobzást.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy Terhelt2 II.r. vádlott tartózkodási helye: cím12.

Indokolás

[1] A Szombathelyi Törvényszék 2023. február 10. napján kihirdetett 15.B.11/2022/41. számú ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés). Ezért őt 6 év szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, megállapította továbbá, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap. Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 431.020,- Ft összegben vagyonekobzást rendelt el.

[2] Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés). Ezért őt 4 év szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, megállapította továbbá, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap. Az elsőfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlottal szemben 114.000,- Ft összegben vagyonekobzást rendelt el. A törvényszék rendelkezett még az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlottak terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás, valamint pénzbüntetés kiszabásáért jelentett be fellebbezést, míg az I. r. vádlott és védője eltérő minősítésért és

enyhítésért, a II. r. vádlott és védője eltérő minősítésért és enyhítésért jelentett be jogorvoslati kérelmet.

[4] A egyéb érdekelt³ BF.271/2022/5-I. számú átiratában az ügyész fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a törvényszék a büntetőeljárási szabályokat maradéktalanul betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, és az általa megállapított tényállás is megalapozott, azonban azt Terhelt² II. r. vádlott vallomása, valamint az általa csatolt okiratok alapján indokolt azzal kiegészíteni, hogy a terhelt több szervezet részére különböző karitatív munkákat végez. Hozzáfűzte, hogy a törvényszék a feltárt és beszerzett bizonyítékok szükséges mértékű értékelésével, elemzésével, indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az ítéletben a vádlottak büntetőjogi felelősségére vont következtetést okszerűnek, a terhükre rótt bűncselekmények minősítését törvényesnek tartotta.

[5] A büntetés kiszabása során tévesen ítélte, hogy a törvényszék a II. r. vádlott terhére súlyosító körülményt nem tárt fel, holott a nagyobb számú részecselekményből álló természetes egységnek, annak, hogy a tényállás szerint a vádlott rövid időn belül több alkalommal szerzett be, illetve értékesített kábítószer, hatása kell, hogy legyen a kiszabott büntetés mértékére. Emellett mindkét vádlott tekintetében súlyosító körülmény a kábítószer-kereskedelem közismert elszaporodottsága.

[6] Érvelése szerint a figyelembe vehető súlyosító körülmények mellett a törvényszék által megállapított joghátrány mindkét vádlott esetében eltúlzottan enyhe, már a különös részi középértékűtől a vádlottak javára történő ilyen mértékű eltérést sem támasztja alá a tényállás, de a II. r. vádlott esetében az enyhítő szakasz alkalmazása különösen nem indokolt. Álláspontja szerint a belső arányosság megtartása mellett mindkét terhelttel szemben a szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetés tartamának jelentős mértékű emelése indokolt.

[7] Az ítélet egyéb rendelkezéseivel egyetértett, kifejtette azonban, hogy a II. r. vádlott esetében az általa ismeretlen fogyasztóknak értékesített 312 gramm speedből befolyt összegre is vagyonekbotzást kell kimondani. A tényállás szerint a vádlott 3.000 Ft/gramm áron értékesítette a kábítószer, ezért ebből a mennyiségből 936.000 Ft jövedelme kellett, hogy származzon.

[8] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálja el, a törvényszék ítéletét változtassa meg, mindkét vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát jelentős mértékben emelje fel, a vádlottakkal szemben pénzbüntetést is szabjon ki, valamint a II. r. vádlottal szemben további 936.000 Ft-ra is mondjon ki vagyonekbotzást.

[9] Az I. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában elsődlegesen a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését, másodlagosan a büntetés enyhítését és annak börtön fokozatban történő végrehajtását indítványozta. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a Eisenstadti Tartományi Bíróság 45 Hv 54/20t számú ítéleti tényállásában rögzített mennyiségek a jelen eljárásban is értékelést nyertek, ami az anyagi jogerő részbeni áttörését jelenti. Feltehető ugyanis, hogy a lefoglalt mennyiségek részben az ausztriai beszerzésből származhattak. Kifogásolta azt is, hogy a mennyiségek meghatározásánál a terhelti kihallgatások során tett nyilatkozatokra támaszkodik az ítélet, holott Terhelt¹ többször hangot adott annak, hogy abban az időben pszichés függőségben szenvedett. Így a nyomozati szakban felvett terhelti vallomások aggálytalanul nem fogadhatóak el a mennyiség pontos meghatározásának alapjául. Mindezek miatt pedig az elsőfokú eljárás megismétlése szükséges.

[10] Kifejtette továbbá, hogy a büntetés enyhítésének – részben annak tartama, részben a végrehajtási fokozat tekintetében – is helye lehet az I. r. vádlott vonatkozásában. Rámutatott,

hogy az I. r. vádlott az eljárás kezdetétől együttműködött a hatóságokkal, az általa elkövetett bűncselekmény egy rövidebb időszakhoz köthető, azóta példás életet él, neveli a gyermekét és gondoskodik a családja fenntartásáról. Így vonatkozásában a speciális prevenció eredményre vezetett, míg a generális prevenció szempontjából az időmúlásra tekintettel mind tartamában, mind végrehajtási fokozatában enyhébb büntetés is kiszabható.

[11] A II. r. vádlott védője a fellebbezésének indokolásában az elsőfokú ítélettől eltérő tényállás és eltérő minősítés megállapítását, a fellebbezéshez csatolt bizonyítékok alapján további enyhítő körülmények rögzítését és mindezek alapján a kiszabott büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

[12] Érvelése szerint Terhelt2 II. r. vádlott és védője mindvégig arra hivatkozott, hogy a vádlott kábítószer függő, aki rendszeresen jelentős mennyiségű kábítószer fogyasztott, emiatt személyiség torzulása volt. Emellett a telefonlehallgatás útján rögzített beszélgetés azt is sejtetni engedi, hogy nemcsak a vádlott, hanem a vele együtt élő tanú1 – azóta a vádlott felesége – úgyszintén kábítószer fogyasztó volt. Erre tekintettel az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy a vádlott a megszerzett kábítószerből nem számottevő mennyiséget elfogyasztott, ellentétes a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával. E körben csatolta tanú1 levelét, amelyben részletesen írt a kábítószerfogyasztásukról, tanú2, a vádlott édesanyja nyilatkozatát, aki mindezt megerősítette, részletesen elemezte továbbá vádlott és feleségének eljárás során tett nyilatkozatait, és arra az álláspontra helyezkedett, hogy ezek alapján az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan, a törvényszék a tényállást hiányosan állapította meg, illetve a tényállás részben felderítetlen, arra is figyelemmel, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a tárgyaláson is úgy nyilatkozott, hogy a megszerzett kábítószer döntő többségét elfogyasztotta, és annak kis részét adta csak át a vádiratban megjelölt barátainak. Kifogásolta azt is, hogy a dohányboltban kamera működött, így amennyiben a rendőrség a kamera felvételeit ellenőrizte volna, az adhatott volna adatot a vádlott tevékenységére, a külső megfigyelés azonban semmiképpen.

[13] Mindezek alapján álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban csupán az nyert bizonyítást, hogy Terhelt2 II. r. vádlott tanú3nak, illetve tanú4nek összesen 38 gramm speed-et értékesített, amely az ítélet szerinti 2.8 % -os hatóanyag tartalommal számolva 1.09 gramm, ami nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát. Így a vádlott által elkövetett bűncselekmény helyesen a Btk. 177. § (4) bekezdés a) pontjába ütköző csekély mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószerkereskedelem vétségének megállapítására alkalmas, melynek büntetési tétele egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés.

[14] Ehhez képest az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés eltúlzottan súlyos, hiszen a vádlott javára a bíróság számos enyhítő körülményt állapított meg. Terhelt2 II. r. vádlott büntetlen előéletű, rendezett életvitelű, aki a köz javára ellenszolgáltatás nélkül végez tevékenységet, és jelentős az időmúlás is, súlyosító körülmény pedig nem merült fel. Kitért arra is, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetése óta további – a büntetés kiszabása körében enyhítő – körülmény keletkezett, megszületett Terhelt2 és tanú1 gyermeke, így a vádlott egy kiskorú gyermek eltartására kötelezett, a vádlott részt vesz drogprevenciós foglalkozásokon előadóként, a saját tapasztalatával segítve a drogfüggő fiatalok leszokását, valamit karitatív tevékenységet végez.

[15] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a II. r. vádlott cselekményét a Btk. 177. § (4) bekezdés a) pontjába ütköző csekély mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem vétségének minősítse, vele szemben 2 évet meg nem haladó szabadságvesztés büntetést szabjon ki és a büntetés végrehajtását a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján próbaidőre függeszse fel.

[16] Az ítéltábla nyilvános ülésén az ügyész az átiratában foglaltakat fenntartotta, mindkét vádlott vonatkozásában a kiszabott büntetés jelentős súlyosítását indítványozta azzal,

hogy a főbüntetések súlyosítását követnie kell a mellékbüntetéseknek is, illetve - mivel részben vagyoni haszonszerzés miatt követték el a cselekményüket, és megfelelő jövedelemmel rendelkeznek - pénzbüntetés kiszabása is indokolt, mint ahogy a II. r. vádlott vonatkozásában a vagyonekbejárás kiterjesztése is.

[17] Az I. r. vádlott védője a fellebbezésében kifejtettek szerint érvelt elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezése, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése mellett.

[18] A nyilvános ülésen a II. r. vádlott védője fenntartotta a vádlott cselekményének eltérő minősítésére és a vele szemben kiszabott büntetés enyhítésére vonatkozó indítványát.

[19] Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez, és megbánását fejezte ki.

[20] A II. r. vádlott az utolsó szó jogán arról nyilatkozott, hogy amit tett, azon nem tud változtatni, de amióta letette a kábítószert, azóta az élete megváltozott, megszületett a kisfia, szeretne a családja mellett lenni, és támaszt nyújtani, mint családfenntartó.

[21] Az ítéltábla a Szombathelyi Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül a Be. 599. § szerint megtartott nyilvános ülésen. A felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a fő és a járulékos kérdésekben hozott döntéseket.

[22] A másodfokú bíróság a felülvizsgálat során megállapította, hogy nem történt olyan eljárásjogi szabálysértés, mulasztás, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezte volna, és olyan szintű szabályszegést sem tapasztalt, amely kihatással volt az érdemi döntésre. A törvényszék az eljárási törvény rendelkezéseit betartotta, a terhelti, védői jogok sem sérültek, az elsőfokú bíróság a védelem részére a kérdezési, észrevételezési, indítványtételi, iratmegismerési jogokat megfelelően biztosította, amennyiben indokolt volt, a bizonyítási indítványokat befogadta, perrendszerűen folyt a bizonyítás. Ennélfogva a bizonyítékértékelés során – miután mind a nyomozó hatóság, mind a törvényszék eljárása megfelelt a törvényességi követelményeknek és a hatályos jogszabályoknak megfelelően folyt a bizonyítás – nem kellett bizonyítékot kirekeszteni, a felülbírálat valamennyi, az eljárás során beszerzett bizonyítékra kiterjedhetett.

[23] Az elsőfokú bíróság az általa széles körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg. Az ítéletben teljeskörűen bemutatta a bizonyítási eljárásban megvizsgált bizonyítékokat, és részletesen megindokolta, hogy bizonyítékértékelő tevékenységének eredményeként a ténymegállapításait mely bizonyítékokra alapozta. Az így megállapított tényállás kellően megindokolt, nem iratellenes, tartalmazza azokat a lényeges tényeket és körülményeket, amelyek a vádlottak büntetőjogi felelősségének megítéléséhez szükségesek. Minderre figyelemmel az ítéltábla nem észlelte sem a ténybeli, sem a jogi indokolásnak olyan hiányát, amely ellehetetlenítette volna az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatát. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során a logika szabályainak megfelelően járt el, és a többszörösen leigazolt, más adatokkal is alátámasztott bizonyítékok alapján rögzítette a tényállást.

[24] A személyi bizonyítékokon túl komoly szerepet játszottak a bizonyítás során az okirati bizonyítékok, a lefoglalással érintett dolgok, a vegyésszakértői vélemény és a telefonlehallgatás anyaga. Ezeket az elsőfokú bíróság egyenként megvizsgálta, összevetette az egyéb bizonyítékokkal, és kellőképpen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el a tényállás alapjául. A telefonlehallgatási anyagból egyértelműen kitűnik, hogy a vádlottak szinte rendszeresen rendelték a kábítószert, ebből hat szállítmány lefoglalásra is került, illetve több olyan beszélgetés is elhangzott, amelyben a már megérkezett, vagy már érkezés előtt álló kábítószerről beszélnek. Ezért nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak első kihallgatása alkalmával előadott vallomását fogadta el a tényállás alapjául. A védelem hivatkozott arra, hogy Terhelt1 I. r. I. r. vádlott ekkor nem volt kihallgatható állapotban,

kábítószer hatása alatt állt, és egyébként is függő volt. Ugyanakkor a jegyzőkönyvben nincs adat arra, hogy a kihallgató rendőr bármilyen befolyásoltságot észlelt volna az I. r. vádlotton, holott ezt ilyen esetben köteles a jegyzőkönyvben rögzíteni, vagy a kihallgatást elhalasztani, ellenkezőképp, a kihallgatása során maga az I. r. vádlott közölte a nyomozóval, hogy sem alkohol, sem kábítószer, sem más bódító szer hatása alatt nem áll, vallomását tiszta tudatállapotban teszi meg, utoljára aznap reggel fogyasztott minimális amfetamint. Az I. r. vádlott függőségének ellentmond a személyes vizsgálatával végzett igazságügyi pszichiáter-szakértői vélemény megállapítása is. Ugyanez a helyzet Terhelt2 II. r. vádlott esetében is: az első gyanúsított ki hallgatása során kijelentette, hogy kihallgatható állapotban érzi magát, nem áll semmilyen szer hatása alatt, legutoljára a hétvégén fogyasztott speedet, vallomását pedig – melyben részletesen beszámolt a saját kábítószerfogyasztási szokásairól, valamint a kábítószer értékesítésével kapcsolatos tevékenységéről – a védőjével történt egyeztetést követően teszi meg.

[25] A megrendelt, de le nem foglalt kábítószer, illetve értékesített vagy elfogyasztott kábítószerek hatóanyag tartalmának megállapításakor is a vádlottakra legkedvezőbb adatokkal számolt az elsőfokú bíróság, hiszen a lefoglalt kábítószer esetenként jóval nagyobb hatóanyagtartalommal bírt.

[26] Mindezek alapján megállapítható, hogy a törvényszék által megállapított tényállás törvényesen szerzett bizonyítékokon alapult, az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékeléséről, azok elfogadásának, illetve elvetésének okairól megfelelően számot adott. A bizonyítékértékelő tevékenysége logikai hibáktól mentes, nem tartalmaz téves következtetéseket, megállapításokat, ezért annak támadása az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelését vitatja, ezen bizonyítékok átértékelését, és annak felülmérlegelését célozza, amelyre azonban a másodfokú eljárásban lehetőség nincs.

[27] Az eljárási és logikai hibáktól mentesen mérlegeléssel megállapított tényállás a Be. 592. § (1) bekezdés a) és b), valamint (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, csak kis mértékben szorul pontosításra, melyet a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében annyiban egészít ki, illetve pontosít, hogy

- a II. r. vádlott személyi körülményeit illetően rögzíti, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetését követően gyermeke született, valamint több szervezet részére különböző karitatív munkát végez.

- a [7] bekezdésben rögzíti, hogy az I. r. vádlott összesen 517,57 gramm speedet szerzett be,

- a [11] bekezdés 2. b) pontját kiegészíti azzal, hogy a 312 gramm speedet a II. r. vádlott 936.000,- Ft-ért értékesítette az ismeretlenül maradt személyek számára

- a [13] bekezdésben rögzíti, hogy az amfetamin a Btk. 459. § 18. pontja értelmében minősül kábítószernek, miután az 1988. évi 17. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az Egységes Kábítószer Egyezmény módosításáról és kiegészítéséről szóló, Genfben 1972. március 25-én kelt Jegyzőkönyvvel módosított és kiegészített, az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer egyezmény mellékletének I. és II. Jegyzékében meghatározott anyag.

[28] A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól. A tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, ilyen módon az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a

felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, ekként az eltérő tényállás és eltérő minősítés megállapítására irányuló fellebbezések nem vezethettek eredményre.

[29] Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlottak bűnösségére és a terhére megállapított bűncselekményeket is törvényesen minősítette, valamint helyes az ahhoz fűzött jogi indoklás is.

[30] A törvényszék e körben adott indokolása mindössze annyiban szorul pontosításra, illetve kiegészítésre, hogy az Eisentadti Tartományi Bíróság 45 Hv 54/20t számú ítéletének tényállása szerint Terhelt1 vádlott 2018. július és 2018. szeptember között Strem-ben szabályellenesen legalább a határmennyiséget meghaladó mennyiségben kábítószer, nevezetesen 210,7 gramm amfetamint és 6,5 gramm tiszta MDMA-t (51 db XTC) legalább két darkneten keresztül megrendeléssel behozott, illetve megkísérelt behozni Ausztriába.

[31] A kábítószer-kereskedelem bűncselekménye természetes egységet képez, vagyis a vádemelésig elkövetett, egy törvényi tényállás alá tartozó részselekmények egy bűncselekményt valósítanak meg. Jelen ügyben az I. r. vádlottat valóban elítélték kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt Ausztriában, és az ott elbírált cselekményeinek elkövetési ideje valóban a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekmények elkövetési idejére esik. Ugyanakkor az ítéltábla megítélése szerint a két cselekmény nem egy törvényi tényállás alá tartozik. Az I. r. vádlottnak az ausztriai ítélet tényállásában leírt cselekménye - a [64] tényállásban írtakkal ellentétben - a magyar büntető anyagi jog szabályai szerint a Btk. 178. § (1) bekezdés V. fordulata szerinti kábítószer birtoklásának, míg a jelen ügy tárgyát képező cselekmények a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata alá eső és a (3) bekezdés szerint kábítószer kereskedelemnek minősülnek.

[32] Így a védő érvelésével szemben nincs szó res iudicataról, ítélt dologról, és kétszeres számításról sem beszélhetünk, hiszen az ausztriai ítéletben írt szállítmányokat lefoglalták a frankfurti reptéren, illetve a bécsi vámhivatalban, majd a megsemmisítésükre került sor, így abból az I. r. vádlott Magyarországon értékesíteni nem tudott.

[33] Egyebekben azonban a törvényszék által megállapított tényállás megalapozott, a bűnösségre vont következtetés mindkét vádlott esetében törvényes, a cselekmények minősítése és az ehhez fűzött jogi indoklás is mindenben megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

[34] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket nagyrészt teljeskörűen feltárta, és azokat a súlyuknak megfelelően értékelte. További súlyosító körülmény azonban a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottsága, illetve mindkét vádlott esetében a kábítószer fogyasztása is, míg enyhítő körülmény, hogy a II. r. vádlott kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

[35] A kábítószer-kereskedelem büntetnének absztrakt, a jogalkotó által meghatározott és a büntetési tételkeretben megjelenő tárgyi súlya nagy, a bűncselekmény öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, az irányadó középérték - ahogy azt az elsőfokú bíróság is rögzítette - 12 év 6 hónap.

[36] A törvényszék az I. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés büntetés tartamát a törvényi minimumot 1 évvel meghaladó mértékben, míg a II. r. vádlott esetében az ún. enyhítő szakasz alkalmazásával 4 évben határozta meg. Vizsgálva a cselekmények konkrét tárgyi súlyát megállapítható, hogy a vádlottak által megvalósított cselekmény inkább az enyhébb megítélésűek közé tartozik. Az I. r. vádlott esetében a kábítószer hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határát négyszeresen, a II. r. vádlott esetében pedig alig haladta meg.

[37] A vádlottak társadalomra veszélyességét tekintve az rögzíthető, hogy az I. r. vádlott ugyan volt már büntetve, de kisebb súlyú bűncselekmények miatt, szabadságelvonással járó

büntetésre még nem ítélték. Mindezeket egybevetve az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a fokozatosság elvét is figyelembe véve a büntetése nem törvénysértően enyhe, még megfelelően szolgálja a büntetési célokat, annak súlyosítása nem indokolható.

[38] A II. r. vádlott büntetlen előéletű, így a kellő egyéniesítés és ítélet belső arányosságának követelményét szem előtt tartva a másodfokú bíróság nem látta kifogásolhatónak az enyhítő szakasz alkalmazását, ezért az ő büntetését helybenhagyta, azzal, hogy a büntetések enyhítése az ismert bűnösségi körülmények mellett egyik vádlott esetében sem jöhetett szóba.

[39] Egyetértett az ítéltábla a törvényszékkal abban, hogy a vádlottakkal szemben pénzbüntetés kiszabására nincs törvényes lehetőség. Tény, hogy a vádlottak a cselekményeiket vagyoni haszonszerzés érdekében követték el, azonban személyi, vagyoni, jövedelmi viszonyaik alapján a pénzbüntetés alkalmazása nem indokolható: mindkét vádlott kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, ehhez képest pedig jövedelmük, vagyonuk nem kiemelkedő.

[40] A törvényszék figyelmét elkerülte, hogy az irányadó tényállás szerint a II. r. vádlott ismeretlen fogyasztóknak is értékesített kábítószer, összesen 312 grammot, 3.000,- Ft/gramm áron, az így szerzett bevétele pedig a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyoneklkobzás alá esik. Erre figyelemmel az ítéltábla további 936.000,- Ft-ra vagyoneklkobzást rendelt el.

[41] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[42] Fentiekre figyelemmel az ítéltábla a Szombathelyi Törvényszék 2023. február 10. napján kihirdetett 15.B.11/2022/41. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2023. augusztus 31.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk. Dr. Élő András sk. Szalainé dr. Joánovits Krisztina sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Szombathelyi Törvényszék 2023. február 10. napján kihirdetett 15.B.11/2022/41. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. augusztus 31.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke